

मे श्वशुरेण जनकेन वधूकाले वधूत्वसंपादके काले विवाहकाले वैदेह्याः शिरोभूषणाय सीतामातृहस्ताद्गृहीत्वा दशरथहस्ते दत्तं ॥ तच्च तस्मिन्काले यथाधिकं शोभ
ते तथा मूर्ध्नि बद्धमित्यर्थः ॥ ४ ॥ जनकस्याप्येतदागमः कुतस्तत्राह ॥ अयंहीति ॥ प्रवरैः श्रेष्ठैर्देवैः पूजितः ॥ ५ ॥ तथा यथा सीतादर्शनं अवगतः प्राप्तस्तथा तातस्य
दशरथस्य प्राप्तः तद्धस्ते जनकेन दानात्तस्य स्मरणं तथा वैदेहस्य राज्ञोजनकस्य सपत्नीकस्य दर्शनं प्राप्तइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ परासुं मूर्च्छितं मां जीवनाय वाक्यवारि

मणिरत्नमिदं दत्तं वैदेह्याः श्वशुरेण मे ॥ वधूकाले यथा वद्धमधिकं मूर्ध्नि शोभते ॥ ४ ॥ अयं हि जलसंभूतो मणिः प्रवरपूजितः ॥ यज्ञोपरम
तुष्टेन दत्तः शक्रेण धीमता ॥ ५ ॥ इमं दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं तथा तातस्य दर्शनं ॥ अद्यास्म्यवगतः सौम्यवैदेहस्य तथा विभोः ॥ ६ ॥ अयं हि शोभ
ते तस्याः प्रियायामूर्ध्नि मे मणिः ॥ अद्यास्यदर्शनेनाहं प्राप्तांतामिव चिंतये ॥ ७ ॥ किमाह सीता वैदेही ब्रूहि सौम्यपुनः पुनः ॥ परासुमिव
तां येन सिंचंती वाक्यवारिणा ॥ ८ ॥ इतस्तु किंदुःखतरं यमिमं वारिसंभवं ॥ मणिं पश्यामि सौमित्रैर्वैदेहीमागतं विना ॥ ९ ॥ चिरं जीव
ति वैदेही यदि मासं धरिष्यति ॥ क्षणं वीरन जीवेयं विनातामसिते क्षणां ॥ १० ॥ नय मामपि तं देशं यत्र दृष्टाममप्रिया ॥ न तिष्ठेयं क्षणम
पि प्रवृत्तिमुपलभ्य च ॥ ११ ॥ कथं साममसुश्रोणीभीरुभीरुः सतीतदा ॥ भयावहानां घोराणां मध्ये तिष्ठति रक्षसां ॥ १२ ॥ शारदस्तिमि
रोन्मुक्तो नूनं चंद्रइवांबुदैः ॥ आवृतो वदनं तस्यान विराजति सांप्रतं ॥ १३ ॥ किमाह सीता हनुमंतत्त्वतः कथय स्वमे ॥ एतेन खलु जीवि
ष्ये भेषजेनातुरो यथा ॥ १४ ॥

णा सिंचंती किमाह तद्ब्रूहि ॥ ८ ॥ वैदेही विना आगतं मणिं पश्यामि इतः किं दुःखतरं ॥ ९ ॥ यदि मासं धरिष्यति जीविष्य
ति तदा चिरं जीवति जीविष्यतीत्यर्थः ॥ तां विना यथाहं न जीवेयं ॥ तथा मां विना सापि न जीविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रवृत्तिमुपलभ्य क्षणमपि न तिष्ठेयं स्थातुं
न शक्यमित्यर्थः ॥ ११ ॥ भीरुभीरुः अत्यंतभीरुः ॥ १२ ॥ अंबुदैरावृतस्तिमिरोन्मुक्तः शारदश्चंद्रइव तस्यावदनं न राजति ॥ १३ ॥ एतेन तद्वाक्यश्रवणरूपेण ॥ १४ ॥